

Om § 40, stk. 2, og § 46, stk. 2, bemærkes, at der er tale om bestemmelser, der har været gældende siden bistandslovens ikrafttræden (dog med en stramning af de økonomiske betingelser fra 1. januar 1981).

Da socialforvaltningerne således har indgående kendskab til disse bestemmelser, finder socialministeriet ikke, at der er baggrund for yderligere vejledning til forvaltningerne om anvendelsen.

Spørgsmål 21:

Er det i overensstemmelse med socialministerens intentioner med indførelsen af varighedsbegrænsningen i bistandslovens kontanthjælp, at en person, der falder for varighedsbegrænsningen for modtagelse af sygedagpenge, og som under sygedagpengeperioden har modtaget supplerende hjælp på f.eks. 200 kr. om måneden efter bistandsloven, falder for varighedsbegrænsningen for modtagelse af kontanthjælp, *samtidig* med at vedkommende falder for varighedsbegrænsningen i sygedagpengeloven?

Svar:

I henhold til bistandslovens § 37, stk. 4, kan den samlede hjælp, når der er ydet hjælp i en sammenhængende periode på 9 måneder, ikke overstige det beløb, der kan udbetales personer, som får hjælp efter § 43.

Der er ikke i loven baggrund for en sondring med hensyn til, hvilke formål der ydes hjælp til, eller i hvilke situationer.

Det afgørende er alene, om der i en ubrudt periode på 9 måneder er udbetalt kontanthjælp til den pågældende.

Hvis der ydes kontanthjælp som supplement til dagpenge, vil hjælpen efter 9 måneder i medfør af § 37, stk. 4, skulle beregnes efter § 43.

Spørgsmål 25:

Hvorledes mener ministeren, at lovforsla-

get – som nævnt i bemærkningerne – indebærer en administrativ lettelse for de sociale forvaltninger?

Svar:

Det må antages, at forslagens nr. 1 og 2 vil indebære en vis administrativ lettelse. Dette beror på, at hjælpen til de personer, som hidtil har haft indtægter på mindst basisbeløbet i § 43, stk. 1, 1. pkt., og som fortsat har hertil svarende udgifter, *ikke* vil kunne reduceres under dette beløb under hensyn til individuelt *skønnede* fremtidige udgifter til daginstitution, transport m.v., når pågældende igen kommer i arbejde.

Med forslagens nr. 3 fjernes et egentligt skønstema fra loven, idet det sociale udvalg ikke længere skal skønne over størrelsen af de boligudgifter, pågældende selv skal afholde af basisbeløbet.

Der er således tale om, at muligheden for et skøn i hvert enkelt tilfælde erstattes af en helt fast regel.

Spørgsmål 26:

Er det i overensstemmelse med socialministerens intentioner, at en kontanthjælpsmodtager, der er indstillet til revalidering efter § 42 i bistandsloven, som følge af f.eks. ventetid til arbejdsprøvning bliver ramt af varighedsbegrænsningen?

Svar:

Efter bemærkningerne til L 33 (folketings-samlingen 1982-83) der ligger til grund for § 37, stk. 4, finder 9 måneders reglen ikke anvendelse for hjælp efter § 42.

Efter socialministeriets opfattelse må en beslutning om at *indstille* en ansøger til arbejdsprøvning ligestilles med en beslutning om at yde pågældende hjælp efter § 42.

Socialministeriet har på forespørgsel vejledet kommunerne i overensstemmelse hermed.